

3. SÖNDAG ETTER PÅSKE – 2018 – LARS BORGSTRÖM (LFS)

Tekster: Salme 100; Jes 40:25-31; 1 Pet. 2:11- 20; Joh. 16:16 -22

Jesus sade i sitt avskedstal till sina lärjungar, där de befann sig i den övre salen på skärtorsdagskvällen, att Han skulle tas ifrån dem en kort stund. Jesus skulle nämligen gripas, dömas och dödas. Under denna korta tid skulle världen glädja sig och lärjungarna sörja, gråta och jämra sig. Men på tredje dagen skulle Jesus uppstå ur gravan. Därför sade Han också: ”Ännu en kort tid och ni kommer att se mig” (v 16). Då skulle lärjungarna bli glada igen, och den glädjen skulle aldrig upphöra. ”Då ska era hjärtan glädjas, och ingen ska ta er glädje ifrån er” (v 22), sade Jesus.

Vi ser här hur Jesu vänner, Guds barn, och världens barn gläds och bedrövas över olika saker. Vi ser också hur de olika glädjeämnena och sorgeämnena varar olika länge. Detta gäller även Jesus själva.

Jesu egen sorg varade en liten tid, men Hans glädje varar för evigt

”En kort tid och ni ser mig inte längre” (v 16), sade Jesus. Han hade att gå bort från deras mitt, från gemenskapen med dem, för att stötas bort, ut i det yttersta mörkret. Jesus skulle bedrövas. Nu kallas visserligen Jesu bedrövelses dag Långfredagen, för den var verkligen lång när man tänker på de pinor Jesus genomled, de plågor Han drabbades av – men mätt i timmar och minuter var denna dag inte längre än någon annan dag i mänsklighetens historia.

Under de sex timmarna på korset rasade den svåraste och mest smärtsamma strid som någonsin utkämpats på jorden. Vi vet själva hur långsamt tiden går när vi tvingas lida. Vi tycker då att tiden nästan står stilla. Men inom dessa timmar, då Jesus hängde fastspikad på korset, sammanpressades hela evighetens alla kval. Denna dag påminde på sätt och vis om den dag i Israels historia då solen stod stilla i Gibeon och månen i Ajalons dal, tills Josua och Israels barn tagit hämnd på och nedkämpat sina fiender (Jos. 10:12). På Långfredagen, då den stora striden utkämpades mellan å ena sidan den nye Josua, Jesus, och å andra sidan helvetet, världen och djävulen, stod liksom hela världen stilla.

Ändå var denna långa dag, som i sig rymde hela evigheten, bara en liten tid, bara ett ögonblick i jämförelse med segern och dess följer. Det var om denna dag profeten Sakarja hade profeterat: ”Och jag ska utplåna detta lands missgärning på en enda dag” (Sak. 3:9). Hela världens syndaskuld utplånades på en enda dag! Jesus tömde hela Guds vredesbägare, så att Han sedan tillsammans med oss kan dricka det nya vinet i sin Faders rike (Matt. 26:29). Vredesvinet dracks på några timmar av Jesus, men glädjens vin tar aldrig slut i evigheternas evigheter.

Tillvarons allra största tragedi är dock att inte alla människor vill erkänna Jesus som Segerherre, som Frälsare. Den stora massan vandrar i andligt mörker, alldeles blinda, och när de sedan dör kommer de att visas bort, ut i det yttersta mörkret där Jesus var när Han hängde på korset. Jesus har betalat också hela deras skuld, lidit tillfyllest även för alla deras synder, men eftersom de inte tog emot den erbjudna förlåtelsen, måste de nu själva betala priset för sina synder.

Världens barns glädje varar en liten tid, men deras sorg varar för evigt

Om den korta tiden säger Jesus till sina lärjungar: ”Ni kommer att gråta och jämra er, men världen ska glädja sig” (v 20). Ja, djävulen och hans hop av onda änglar och Jesu motståndare i människovärlden – Kajfas, fariseerna, de som hånade Honom vid korset, den skrånande hopen som ropat ”Korsfäst! Korsfäst” och alla andra som inte vill ha med Honom att göra – de gladdes alla när Guds Messias krossades på Långfredagen.

Men deras glädje varade bara en liten tid. Flera av dem blev sedan förskräckta redan på pingstdagen, då Petrus mäktigt förkunnade att de spikat fast Herren och Messias på korset, och att Gud nu uppväckt Honom från de döda. De frågade förfärad, med hugg i sina hjärtan, Petrus och de andra apostlarna: ”Bröder, vad ska vi göra?” (Apg. 2:37). Eftersom de ännu levde under nådens tid, då det fortfarande finns möjlighet till nåd och frälsning, fick de det apostoliska rådet: ”Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlåtna. Då får ni den helige Ande som gåva” (Apg. 2:38). Tre tusen blev omvända den dagen. Pingstdagen var en fest som firades till minne av lagens givande på Sinai berg. Den dagen hade tre tusen människor avrättats som straff för att de tillbad guldkalven (2 Mos. 32:28). Men när evangeliet förkunnades offentligt för första gången under det nya förbundet kom alltså tre tusen människor till tro och införlivades i Guds folk. Så länge nådens tid varar, alltså så länge den enskilda människan ännu lever och Jesus inte kommit tillbaka på himlens sky, kan det lyckliga ske, att en människa förs ut ur mörkrets välde och insätts i den älskade Sonens rike (Kol. 1:13).

Den tid som följde på Jesu korsfästelse till det att Han uppstod var kort. Den tid som följer på Hans

himmelsfärd till det att Han kommer tillbaka i härlighet är också kort. Den har visserligen pågått snart två tusen år, men i jämförelse med hela den långa evigheten är den verkligen en kort tid. Enligt Bibeln kommer det som skedde på korset, att djävulen och mörkrets makter till synes triumferade då Jesus genomborrades och krossades, att återupprepas i det yttre. Ju närmare Jesu återkomst vi kommer, desto tätare blir det andliga mörkret över vår jord. Förnekelsen och avfallet från kristen tro kommer att vara mer eller mindre fullständigt. Är det inte förresten detta vi nu upplever i vårt samhälle och i kristenheten idag? I så fall är Jesus alldeles nära. Herrens dag kan inträffa när som helst.

När Petrus predikade på pingstdagen fanns möjlighet till omvändelse och frälsning, men på domedagen gör det inte det längre. Den dagen blir förskräcklig för dem som inte velat ta emot sanningen, inte erkänt och trott på Jesus. På pingstdagen kunde man, om man så önskade, fly från sanningen. Det var inte alla som lät sig omvändas vid Petrus mäktiga predikan. De valde att fortsätta att leva sina liv i mörker. Men på domedagen går det inte att undfly Jesus längre. Johannes skriver: ”Se, han kommer med molnen, och varje öga ska se honom, även de som genomborrat honom. Och jordens alla stammar ska jämra sig för hans skull.” (Upp. 1:7). Jesus kommer nu som deras domare. Hans fiender vill även fortsättningsvis hålla honom på avstånd: ”Jordens kungar, stormännen och befälhavarna, de rika och mäktiga och alla slavar och fria gömde sig i hålor och bland bergens klippor, 16 och de sade till bergen och klipporna: Fall över oss och göm oss för honom som sitter på tronen och för Lammets vrede” (Upp. 6:15–16). Men det är fåfängt att försöka fly längre. Alla måste fram och motta sin dom.

Den dagen sker ingen förändring längre. Det blir den dagen ett frysande, ett stadfästade, av ens andliga ställning. Den som den dagen lever i synd och otro, främmande för Herren, kommer att fortsätta vara främmande för Herren och Hans nåd i evigheten i helvetet. Men den som den dagen är Herrens vän kommer att för alltid skåda honom i Hans härlighet i Himmelen.

Världens barns glädje varar alltså bara en liten tid, men deras sorg varar för evigt. Men med Jesu vänner är det annorlunda. Det är precis tvärtom.

Guds barns sorg varar en liten tid, men deras glädje varar för evigt

När Jesus uppstått och visat sig för sina lärjungar vändes deras sorg i glädje. Att vara kristen innebär ”rättfärdighet och frid och glädje i den Helige Ande” (Rom. 14:17). Jesus hade sagt till sina lärjungar om tiden efter den korta tiden då Han togs ifrån dem genom döden: ”Då ska era hjärtan glädja sig, och ingenting ska ta er glädje ifrån er” (v 22).

Den korta tidens sorg ledde till en lång, ja en evig glädje. Paulus skriver om de kristnas lidanden i allmänhet: ”Vår nöd, som är kortvarig och väger lätt, bereder åt oss en väldig och överväldigande härlighet som väger tungt och varar för evigt” (2 Kor. 4:17). Så är det för en kristen.

Orden kan för det första tillämpas på hur det ofta går till när man blir kristen. För att en människa ska kunna tro på Jesus som sin Frälsare måste hon först förstå att hon behöver frälsning. Hon behöver ångra sina synder, vilket är omvändelsens första del. Den innebär en sorg över sig själv och en rädsla för Guds vrede över synden. Men den Helige Ande visar också ”Jesus, som har frälst oss från den kommande vredesdomen” (1 Tess. 1:10). Den som tagit sin tillflykt till Jesus, d.v.s. tror på honom, har blivit omvänd. Då njuter man av frid med Gud och av glädjen i Guds rike. Denna glädje ska aldrig tas ifrån en.

Att sorgen varar en kort tid och glädjen länge gäller inte bara syndanödets sorg och frälsningens glädje, utan också de lidanden den kristna beaktelsen kan leda till i denna värld. De varar bara en kort tid, men himmelrikets glädje varar i evighet.

Det gäller också de mörka stunderna i en kristens liv, då Guds nåd verkar vara borttagen, då Herren liksom fördöljer sitt ansikte och allt hopp synes ute. Då prövar Gud sina barn, för att lära dem att inte förtrösta på sig själva, på sin egen fromhet, på sina egna gärningar, sin egen tro – utan på Jesus allena.

Det gäller till sist dödsstunden. En kristen behöver inte vara rädd för döden, utan kan med Paulus trotsligt säga: ”Du död, var är din seger, du död, var är sin udd?” Men en kristen människa är inte alltigenom kristen, utan också gammal, köttlig människa. Vår mänskliga natur räds döden och ängslas, när den dagen kommer. Om köttet, som då går mot sin slutliga dödsdom, tillfälligtvis får göra sig gällande och sprider ångest hos den döende kristne, får han eller hon bara se på Jesus och hålla fast vid Guds Ords löften. Döden har ingen makt över den som är i Kristus Jesus. En liten tid utan att se Jesus – och sedan evigheten hemma hos honom där vi får se honom ansikte mot ansikte.

Denna söndag kallas sedan gammalt *Jubilate*, ”jubla, lovsjung Herren”. Den talar om denna tidens bedrövelse, men ännu mer om den eviga saligheten, som Jesus förvärvat åt oss. Bedrövelsen varar bara ett ögonblick – men saligheten hos Jesus i evighet. Därför få du jubla och lovsjunga din Herre, som frälst dig från döden och fört dig till det eviga livets glädje.

Amen.